ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1928 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 130

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3562. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ τῆς παρατάσεως τῆς κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην» προθεσμίας κλπ. 1

Νόμος 3574. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Νορβηγίας ὑπογραφείσης τῇ 29 Ἰουνίου 1927 συμβάσεως ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας. 2

Διατάγματα

Περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 τοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποθάρρου (ἀποσταθμίσεως ἢ τάρας) τῶν ἐμπορευμάτων κλπ. 3

Περὶ χορηγίας ἅλατος βιομ. χρήσεως εἰς βιομηχάνους Κιαπέκον, Καράκωσταν καὶ Λινάρδον 30.000 χιλιογρ. 4

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΨΟΗ' τοῦ 1912 ἐπιβαλλομένου τέλους ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἀγωγῶν ὁσάκις αὕτη εἶνε ἀνωτέρα τῶν 10.000 δραχ. 5

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ τῆς παρατάσεως τῆς κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην» προθεσμίας κλπ.

Νόμος 3562

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ τῆς παρατάσεως τῆς κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεώς τῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην» προθεσμίας κλπ.», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 288 (Τεῦχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ παρατάσεως τῆς κατ' ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσιας εἰς Θράκην προθεσμίας κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ Νομοθετικῶν Δ]των τῆς δικτατωρικῆς περιόδου κλπ.» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου στηριζομένη εἰς τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΚΣΤ' 11-11-27 συνεδριάσεως σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παρατάσεως τῆς κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην προθεσμίας» κλπ. δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 265 τῆς 5-8-26 φυλ. Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἔχον ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δ]βρίου 1925 Ν. Δ]τος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ.» ἀνατρεπτικὴ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν ἀναγνωτικῶν αἰτήσεων δικαιωμάτων ἐπὶ μεταλλείων ἐν Θράκῃ παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον, ἤτοι μέχρι τῆς 26 Σ]βρίου (συμπεριλαμβανομένης) 1926. Αἱ ἐφεξῆς ὑποβληθησόμεναι ἀνανεωτικαὶ αἰτήσεις δέον ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματίου δημοσίου Ταμείου εἰσπράξεως δραχμῶν χιλίων.

Οἱ ἀπὸ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην ὑποβαλλόντες αἰτήσεις ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐν Θράκῃ ἄνευ ὑποβολῆς ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας τῶν σχετικῶν σχεδιαγραμμάτων, διατηροῦσι τὰ ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων δικαιώματά των, ἐφόσον ἤθελον ὑποβάλει τὰ σχεδιαγράμματα τῶν ὑπ' αὐτῶν αἰτηθέντων χώρων, ἐντὸς προθεσμίας δυμήνου ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντ. ; Νομοθ. Διατάγματος, ἄλλως αἱ αἰτήσεις αὐτῶν θεωροῦνται μὴ γενόμεναι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἔννοια τῆς ὑπ' ἀριθ. 36572 τῆς 10 Σ]βρίου 1924 διακηρύξεως δημοπρασίας τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ «περὶ ἐκμισθώσεως καὶ ἐπουήσεως μεσηγγυημένων μεταλλείων Θάσου, ἐκδοθείσης δυνάμει τῶν περὶ δημοσίων μεταλλείων διατάξεων καὶ τοῦ νόμου 2023 «περὶ ἐκκαθαρίσεως ἐχθρικῶν περιουσιῶν καὶ συμψηφισμοῦ ἐχθρικῶν χρεῶν», εἶνε ὅτι μεταξὺ τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ταύτης περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ μισθωτοῦ πρὸς ἀτελῆ εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μηχανημάτων ἐργαλείων καὶ πάσης φύσεως ὑλικοῦ (λ. χ. ὑλικοῦ σιδηροδρόμων, οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἐλαίων, ἀσετυλίνης κλπ.) ἀναγκαιούντων διὰ ἐκμετάλλευσιν τῶν δημοσίων μεταλλείων Θάσου.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα ἔφεσις ἢ ἔνστασις ὑποβαλλομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων», δέον ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμμα-

τίου παρακαταθήκης ἐκ δραχ. τρισχιλίων (3.000) τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Τὸ ποσὸν τοῦτον διανέμεται εἰς τὰ μέλη, Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας καὶ γραμματέα τοῦ κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον 3 τοῦ ρηθέντος Ν. Διατάγματος Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἐκδικάζοντος τὰς ἄνω ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ.

Πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην δέον νὰ συμμορφωθῶσι καὶ οἱ ὑποβαλλόντες ἤδη σχετικὰς ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις αἵτινες ἄλλως καθίστανται ἀπαράδεκτοι πρὸς συζήτησιν.

Εἰς ἕκαστον τῶν συμμετεχόντων πρὸς κατάρτισιν τοῦ κατὰ νόμον 186 Διοικ. Δικαστηρίου παρέχεται ἀμοιβὴ διακοσίων δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν. Ἐφεξῆς πᾶσα αἴτησις ἐφ' ἧς κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις γνωμοδοτεῖ ἡ ἀποφαίνεται τὸ κατὰ Νόμον 714 Εἰδικὸν Συμβούλιον τῶν Μετελλείων, δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου Παρακαταθήκης τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων, αἵτινες δανέμονται κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ εἰς τὰ μέλη καὶ γραμματέα τοῦ Συμβουλίου, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐλήφθη ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἔννοια τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 6 Σ]βρίου 1925 Ν. Δ]τος) «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων» εἶνε ὅτι εἰσὶ δεκταὶ καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον 3 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις ἐκ μέρους παντὸς διεκδικοῦντος πρότεραιότητα κατὰ τὸ στάδιον τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως καὶ ἐὰν ἀκόμη αἱ ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις αὗται στρέφωνται κατὰ διοικητικῆς ἀποφάσεως τοῦ σταδίου ἀδείας ἐρευνῶν καταστάσης τελεσιδίκου ὑπὸ τὸ κράτος τῆς προγενεστέρας τοῦ ἑρμηνευομένου ἐδαφίου νομοθεσίας.

Ἀπαράδεκτοι εἶναι αἱ ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις αἱ στρεφόμεναι κατὰ προγενεστέρας ἀποφάσεως ἐκδοθείσης κατὰ τὸ στάδιον ἀδείας ἐρευνῶν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Δικαστηρίου, δυνάμει τῆς παρεχομένης αὐτῷ ἁρμοδιότητος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ εἰρημένου Ν. Δ]τος τῆς 6 Σ]βρίου 1925.

Ἄρθρον 5.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ]τος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ.».

Τὸ Δ]γμα τοῦτο ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τούτου ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργόν.

Ἐν Σπέτσαις τῇ 29 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΑΘ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ

Τὰ Μέλη
Λ. Ρούφος, Ι. Λεωνίδας, Χ. Τσερούλης, Γ. Χαριτάκης, Περ. Ἀργυρόπουλος, Ἐμμ. Λαδόπουλος, Γ. Πώπ, Π. Ἀραβαντινός, Α. Δαμιανός.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν, ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
Π. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΖΑΪΜΗΣ

Τὰ Μέλη
Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 7 Ἰουνίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Ν. Βελέντζας

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουνίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

---

(2)

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Νορβηγίας ὑπογραφείσης τῇ 29 Ἰουνίου 1927 συμβάσεως ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας.

Νόμος 3574

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Νορβηγίας συνομολογηθεῖσα καὶ τῇ 29 Ἰουνίου 1927 ὑπογραφεῖσα σύμβασις ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας μετὰ τοῦ προσηρτημένου αὐτῇ τελικοῦ πρωτοκόλλου, ὧν τὰ κείμενα ἔπονται ἐν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 21 Ἰουνίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς
Α. Μιχαλακόπουλος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Θ. Τουρκοβασίλης

CONVENTION

DE COMMERCE ET DE NAVIGATION ENTRE LA GRÈCE ET LA NORVÈGE

Le Président de la République Hellénique et Sa Majesté Le Roi de Norvège, désireux de favoriser les relations économiques entre les deux Pays, ont résolu de conclure une Convention de Commerce et de Navigation et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires respectifs, savoir :

Le Président de la République Hellénique :

Son Excellence Monsieur André Michalakopoulos, Ministre des Affaires Etrangères.

Sa Majesté le Roi de Norvège :

Son Excellence Monsieur Johannes Irgens, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la République Hellénique, lesquels dument autorisés à cet effet sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier.

1) Les ressortissants de chacune des Hautes Parties contractantes seront traités sur le territoire de l'autre Partie, sous tous les rapports et notamment en ce qui concerne l'établissement et l'exercice de métiers ou professions, du commerce, de l'industrie et de la navigation, le droit d'acquérir et de posséder des biens mobiliers et immobiliers et d'en disposer, ainsi qu'en ce qui concerne leur situation juridique, leurs droits et leurs intérêts, au moins aussi avantageusement que les ressortissants de la nation la plus favorisée.

2) Ils seront libres de régler leurs affaires sur le territoire de l'autre Partie, soit personnellement, soit par un intermédiaire de leur propre choix, sans être soumis à cet égard à d'autres restrictions que celles prévues par les dispositions de droit commun en vigueur sur le dit terriroire. Ils auront, en se conformant aux lois du pays, le droit d'ester en justice et libre accès auprés de toutes les autorités.

3) Ils n'auront à payer sur le territoire de l'autre Partie, ni pour leur personne, ni pour l'exercice de leurs métiers ou professions, de leur commerce ou de leur industrie, ni encore en ce qui concerne leurs biens mobiliers et immobiliers, aucun impôt, taxe ou droit d'aucune sorte, autre ou plus élevé que ceux qui sont ou seront perçus des ressortissants de la nation la plus favorisée.

4) Les dispositions du présent article ne restreindront en rien le droit de chaque Partie, de refuser aux resso tissants de l'autre Partie, dans des cas déterminés, soit en vertu d'une sentence judiciaire, soit pour des raisons de sûreté publique ou de prévoyance sociale, ainsi que pour des motifs de police sanitaire ou de moeurs, l'autorisation de séjourner sur son territoire.

Article 2.

Les ressortissants de chacune des Hautes Parties contractantes seront exempts sur le territoire de l'autre Partie de tout service militaire obligatoire et de toute taxe ou contribution remplaçant le dit service.

En ce qui concerne d'autres prestations et réquisitions pour les besoins de la force armée, ainsi que tous emprunts et contributions forcés imposés par suite

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΑΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀναπτύξωσι τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν Αὐτῶν, ἀπεφάσισαν νὰ συνομολογήσωσιν ἐμπορικὴν Σύμβασιν καὶ διώρισαν πρὸς τοῦτο ὡς πληρεξουσίους Αὐτῶν :

Ὁ μὲν Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν κ. Ἀνδρέαν Μιχαλακόπουλον, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ δὲ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν κύριον Ἰωάννην Ἴργενς, ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ πληρεξούσιον Ὑπουργὸν Αὐτοῦ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Δημοκρατίᾳ, οἵτινες δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο, συνωμολόγησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

1) Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θέλουσιν ἀπολαύει ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, καὶ ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῆς τέχνης καὶ τῶν ἐπαγγελμάτων αὐτῶν, τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ναυτιλίας, τὸ δικαίωμα ν' ἀποκτῶσι καὶ κατέχωσι κινητὰ καὶ ἀκίνητα καὶ νὰ διαθέτωσι ταῦτα, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομικὴν κατάστασιν αὐτῶν, τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τῶν αὐτῶν κατ' ἐλάχιστον δικαιωμάτων, τῶν ὁποίων ἀπολαύουσιν οἱ ὑπήκοοι τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

2) Θὰ εἶνε ἐλεύθεροι νὰ κανονίζωσι τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους, εἴτε προσωπικῶς εἴτε διὰ πληρεξουσίου τῆς ἐκλογῆς των, χωρὶς ν' ὑποβάλλωνται διὰ τοῦτο εἰς ἄλλους περιορισμοὺς ἀπὸ τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῶν διατάξεων κοινοῦ δικαίου τῶν ἐν ἰσχύι ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τούτων. Θὰ ἔχωσι, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, τὸ δικαίωμα νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστηρί υ καὶ ν' ἀπευθύνωνται πρὸς ἁπάσας τὰς Ἀρχάς.

3) Δὲν θέλουσι πληρώνει ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους, μήτε ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ πρόσωπα μήτε διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῆς τέχνης καὶ ἐπαγγέλματός των, τῆς ἐμπορίας καὶ βιομηχανίας αὐτῶν, μηδὲ ἀκόμη ὅσον ἀφορᾷ τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα αὐτῶν, οὐδένα φόρον, τέλος ἢ δικαίωμα οἱονδήποτε ἄλλο ἢ ἀνώτερον ἐκείνων ἃ καταβάλλουσιν ἢ θὰ καταβάλλωσιν οἱ ὑπήκοοι τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

4) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου οὐδόλως περιορίζουσι τὸ δικαίωμα ἑκάστου Μέρους ν' ἀρνηθῇ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἑτέρου Μέρους, ἐν συγκεκριμέναις περιπτώσεσιν εἴτε δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε διὰ λόγους δημοσίας ἀσφαλείας ἢ κοινωνικῆς προνοίας, καὶ μάλιστα διὰ λόγους δημοσίας ὑγείας ἢ ἠθῶν, τὸ δικαίωμα τῆς διαμονῆς, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του.

Ἄρθρον 2.

Οἱ ὑπήκοοι ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θ' ἀπαλλάσσωνται ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους πάσης ἀναγκαστικῆς προσωπικῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ παντὸς φόρου ἢ συνεισφορᾶς εἰς ἀντιστάθμισμα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ ἄλλας εἰσφορὰς καὶ ἐπιτάξεις διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ὡς ἐπίσης τὰ ἀνα-

de circonstances exceptionnelles, ils ne seront, sous aucun rapport, en temps de paix ni en temps de guerre, traités moins avantageusement que les ressortissants de la nation la plus favorisée.

Article 3.

1) Les sociétés anonymes et autres sociétés commerciales, industrielles agricoles et financières, y compris les compagnies de navigation et les sociétés d'assurance, qui ont leur siège sur le territoire de l'une des Hautes Parties contractantes et y sont légalement constituées, seront également reconues sur le territoire de l'autre Partie comme possédant une existance légale et y jouiront notamment du droit d'ester en justice, en se soumettant aux lois et ordonnances relatives en vigueur sur le territoire de cette autre Partie.

2) L'admission, sur le territoire, de l'une des Hautes Parties contractantes, des Sociétés énoncées ci-dessus sera réglée par les lois et ordonnances en vigueur de l'Etat respectif, et elles jouiront sur le territoire de l'autre Partie, à tous égards du traitement de la nation la plus favorisée.

Article 4.

1) Les produits de sol et de l'industrie de la Grèce ne seront pas assujettis à leur importation en Norvège, et les produits du sol et de l'industrie de la Norvège ne seront pas assujettis à leur importation en Grèce, à des droits ou taxes d'aucune sorte autres ou plus élevés que les produits similaires de la nation la plus favorisée.

2) L'exportation de produits à destination du territoire de l'une des Parties ne sera pas assujettie dans l'autre Etat à des droits ou taxes d'aucune sorte autres ou plus élevés que ceux qui sont perçus à l'exportation de produits similaires à destination de la nation la plus favorisée à cet égard.

3) Les objets passibles de droits d'entrée qui seront importés d'un pays dans l'autre comme échantillons jouiront de l'exemption des droits d'entrée et de sortie dans les mêmes conditions que les objets similaires importés du territoire de la nation la plus favorisée.

4) Il est entendu que en ce qui concerne les produits du sol et de l'industrie de Grèce, le montant total des surtaxes de toute sorte y compris le droit d'octroi perçus généralement à l'importation en Norvège sur les marchandises étrangères ne pourra en aucun cas être plus élevé que celui qui frappe les marchandises de la nation la plus favorisée.

Il est en outre convenu que les produits du sol et de l'industrie norvégiens seront exempts du droit d'octroi auquel seront soumis en Grèce, à leur entrée dans chaque commune, les articles similaires de productions ou de fabrications nationales.

D'autre part il est entendu que en ce qui concerne les produits du sol et de l'industrie de Grèce, le montant total des surtaxes et coéfficients de toute sorte perçus généralement à l'importation en Norvège sur les marchandises étrangères ne pourra en aucun cas être plus élevé que celui qui frappe les marchandises de la nation la plus favorisée.

Article 5.

Sans préjudice des dispositions de l'article précédent les droits et taxes interieurs perçus pour le compte de l'Etat, des provinces, communes ou des institu-

γκαστικὰ δάνεια, συνεισφορὰς ἐπιβαλλομένας κατόπιν ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων, οὗτοι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θέλουσιν εἶσθαι εἴτε ἐν καιρῷ εἰρήνης εἴτε ἐν καιρῷ πολέμου ἐν ἧσσονι μοίρᾳ πρὸς τὴν τῶν ὑπηκόων τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Ἄρθρον 3.

1) Αἱ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι ἐμπορικαί, βιομηχανικαί, γεωργικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ Ἑταιρεῖαι, συμπεριλαμβανομένων τῶν ναυτιλιακῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, αἵτινες ἔχουσι τὴν ἕδραν αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν καὶ συνεστήθησαν κατὰ τοὺς ἐν αὐτοῖς κειμένους νόμους, θ' ἀναγνωρίζωνται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους ὡς ἔχουσαι νομικὴν ὕπαρξιν, ἀπολαύουσαι ἰδίᾳ τοῦ δικαιώματος νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου συμμορφούμεναι πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑτέρου τούτου Μέρους σχετικοὺς νόμους καὶ διατάξεις.

2) Ἡ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς ἐκ τῶν συμβαλλομένων Μερῶν παραδοχὴ τῶν ὡς ἄνω μνημονευομένων ἑταιρειῶν θὰ κανονίζεται ὑπὸ τῶν ἐντῇ οἰκείᾳ χώρᾳ ἐν ἰσχύι νόμων καὶ διατάξεων θ' ἀπολαύωσι δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἄλλου Μέρους ὑφ' ὅλας τὰς ἀπόψεις τῆς ῥήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Ἄρθρον 4.

1) Τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας δὲν θὰ ὑποβάλλωνται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των εἰς Νορβηγίαν καὶ τὰ Νορβηγικὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας δὲν θὰ ὑποβάλλωνται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των ἐν Ἑλλάδι εἰς οἱαδήποτε δικαιώματα ἢ τέλη ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν ἐπιβαλλομένων ἐπὶ τῶν παρομοίων προϊόντων τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

2) Ἡ ἐξαγωγὴ προϊόντων ἀποστελλομένων εἰς τὰ ἐδάφη ἑνὸς τῶν Μερῶν δὲν θὰ ὑπόκειται ἐν τῷ ἑτέρῳ Κράτει εἰς οἱαδήποτε δικαιώματα ἢ τέλη ἄλλα ἢ ἀνώτερα τῶν εἰσπραττομένων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν παρομοίων προϊόντων ἀποστελλομένων εἰς τὸ μᾶλλον εὐνοούμενον ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην Κράτος.

3) Τὰ ὑποκείμενα εἰς δικαιώματα εἰσαγωγῆς ἀντικείμενα, τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον Κράτος ὡς δείγματα, θέλουσιν ἐξαιρεθῇ τῆς καταβολῆς τῶν δικαιωμάτων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ὡς καὶ τὰ παρόμοια ἀντικείμενα τὰ εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

4) Ἐννοεῖται ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος τὸ σύνολον τῶν προσθέτων τελῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δημοτικοῦ φόρου, ἅτινα εἰσπράττονται συνήθως κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν Νορβηγίᾳ ἐπὶ τῶν ξένων ἐμπορευμάτων δὲν θὰ δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ εἶνε ἀνώτερον τοῦ ἐπιβαλλομένου εἰς τὰ ἐμπορεύματα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Συμφωνεῖται ἐπὶ πλέον ὅτι τὰ προϊόντα τῆς Νορβηγικῆς γῆς ἢ βιομηχανίας θ' ἀπαλλάσσωνται τοῦ δημοτικοῦ φόρου εἰς ὃν ὑποβάλλονται ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν εἰς κάθε δῆμον εἴσοδόν των τὰ ὁμοειδῆ ἀντικείμενα τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἢ βιομηχανίας.

Ἐξ ἄλλου ἐννοεῖται ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϊόντα τῆς γῆς καὶ τῆς Βιομηχανίας τῆς Ἑλλάδος τὸ σύνολον τῶν προσθέτων τελῶν καὶ συντελεστῶν παντὸς εἴδους εἰσπραττομένων συνήθως κατὰ τὴν ἐν Νορβηγίᾳ εἰσαγωγὴν ἐπὶ τῶν ξένων ἐμπορευμάτων δὲν θὰ δύνανται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ εἶνε ἀνώτερον τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τὰ ἐμπορεύματα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Ἄρθρον 5.

Χωρὶς νὰ θίγωνται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὰ ἐσωτερικὰ τέλη καὶ δικαιώματα τὰ εἰσπραττόμενα εἰς ὄφελος τοῦ Κράτους, τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν δήμων καὶ ἄλλων

tions publiques qui grèvent ou pourraient par la suite grever la production, la préparation, le transport ou la consommation d'un article, ne pourront sous aucun prétexte frapper les produits de l'autre Etat plus lourdement ou d'une manière plus gênante que les produits similaires de la nation la plus favorisée.

Article 6.

Les deux Parties contractantes s'engagent à n' établir ni à maintenir aucune prohibition ou restriction relative à leurs importations ou exportations réciproques qui ne s'appliquerait pas, dans les mêmes conditions, aux produits similaires importés ou exportés en provenance ou à destination de tout autre pays.

Des exceptions pourront être faites, toutefois, en ce qui concerne les prohibitions ou restrictions visant:

a) la sécurité publique,

b) la santé publique ou la protection des animaux et des végétaux utiles contre les maladies, les insectes nuisibles ou les parasites.

Article 7.

En ce qui concerne les conditions du transit, les deux Parties contractantes s' engagent à appliquer réciproquement dans leurs relations les dispositions de la Convention et Statut sur la liberté du Transit, signés à Barcelone le 20 avril 1924, en se garantisesant sous ce rapport le traitement de la nation la plus favorisée.

Article 8.

1) Les navires et bateaux battant pavillon de l' une des Parties contractantes et leurs cargaisons jouiront, sous tous les rapports, dans les ports et dans les eaux territoriales de l'autre Partie, du même traitement que les bâtiments nationaux et leurs cargaisons, quel que soit le lieu de départ ou de destination des dits navires, quel que soit aussi le lieu d'origine ou de destination de leurs cargaisons. Ils ne seront notamment assujettis sur le territoire de l'autre Partie à aucune taxe ou charge, quelle qu'en soit l'espèce ou la la dénomination, parçus ou a percevoir, soit au profit de l'Etat soit au profit de provinces, de communes ou d'institutions quelconques, autres ou plus élevées que celles qui seront applicables aux navires nationaux et à leurs cargaisons.

2) En ce qui concerne le placement des navires et bateaux, leur chargement et déchargement dans les ports, rades, havres et bassins, et en général pour toutes les formalités et dispositions auxquelles peuvent être soumis les navires, leurs équipages et leurs cargaisons, il est convenu qu'il ne sera accordé aux bâtiments nationaux aucun privilège ni aucune faveur qui ne le soit également à ceux de l'autre Etat.

3) Tout privilège et toute exonération que l'une des Parties contractantes pourra accorder, sous l'un des rapports susvisés, à une tierce Puissance, seront appliqués simultanément et sans réserve à l'autre Partie.

4) Il est fait exception, toutefois, aux stipulations du présent article en ce qui concerne le cabotage et les faveurs qui dans l'un ou l'autres des deux pays, ont été accordées ou pourront être accordées par la suite à la pêche nationale et à ses produits.

Article 9.

1) La nationalité des navires sera, de part et d' autre, admise d'après les documents et certificats délivrés à cet effet par les autorités compétentes des

δημοσίων ἱδρυμάτων, ἅτινα ἐπιβαρύνουσιν ἤδη ἢ ἤθελον ἐπιβαρύνει τὴν παραγωγήν, τὴν παρασκευήν, τὴν μετακόμισιν καὶ τὴν κατανάλωσιν εἴδους τινός, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ εἶνε βαρύτερα ἢ νὰ παρέχωσι δυσχερείας μείζονας εἰς τὰ προϊόντα τοῦ ἑτέρου Κράτους ἀπὸ τὰ ἰσχύοντα διὰ τὰ προϊόντα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Ἄρθρον 6.

Τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ θεσπίσωσιν ἢ διατηρήσωσιν οἱανδήποτε ἀπαγόρευσιν ἢ περιορισμὸν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκατέρωθεν εἰσαγωγήν, ἥτις δὲν θὰ ἐφηρμόζετο ἐν ταῖς αὐταῖς περιπτώσεσιν εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν προϊόντων εἰσαγομένων ἢ ἐξαγομένων ἀπὸ οἱονδήποτε ἄλλο Κράτος καὶ ἂν προέρχονται ἢ εἰς οἱονδήποτε τοιοῦτο καὶ ἂν ἀποστέλλονται.

Ἐξαιρέσεις ἐπιτρέπονται μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπαγορεύσεις καὶ τοὺς περιορισμοὺς τοὺς ἀναφερομένους:

α') Εἰς τὴν Δημοσίαν ἀσφάλειαν.

β') Εἰς τὴν Δημοσίαν ὑγείαν καὶ τὴν προστασίαν τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν κατὰ νόσων ἐπιβλαβῶν (ἐντόμων καὶ παρασίτων).

Ἄρθρον 7.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὅρους διαμετακομίσεως, τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐφαρμόζωσιν ἀμοιβαίως ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῶν τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς διαμετακομίσεως, τῆς ὑπογραφείσης ἐν Βαρκελώνῃ τὴν 21 Ἀπριλίου 1921, ἐξασφαλίζοντα ἀμοιβαίως τὴν ρήτραν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ὑπὸ τὴν σημαίαν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων μερῶν πλοῖα καὶ ἀτμόπλοια ὡς καὶ φορτία αὐτῶν θ' ἀπολαύωσιν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰ χωρικὰ ὕδατα τοῦ ἑτέρου μέρους τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων ὧν ἀπολαύουσι τὰ ἐθνικὰ πλοῖα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ τόπος τῆς ἀναχωρήσεως ἢ τοῦ προορισμοῦ τῶν ἐν λόγῳ πλοίων, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὡσαύτως ὁ τόπος τῆς προελεύσεως ἢ τοῦ προορισμοῦ τῶν φορτίων αὐτῶν. Δὲν θὰ ὑπόκεινται ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου μέρους εἰς φόρους ἢ δικαιώματα οἱουδήποτε εἴδους καὶ ὀνομασίας εἰσπραττόμενα ἢ εἰσπραχθησομένα εἴτε πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους, τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν δήμων ἢ ἱδρυμάτων, οἱαδήποτε ἄλλα ἢ ἀνώτερα ἐκείνων ἅτινα θὰ εἰσπράττωνται παρὰ ἐθνικῶν πλοίων καὶ τῶν φορτίων αὐτῶν.

2) Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τοποθέτησιν τῶν πλοίων καὶ ἀτμοπλοίων, τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν αὐτῶν εἰς τοὺς λιμένας, ὅρμους καὶ δεξαμενὰς καὶ ἐν γένει διὰ πάσας τὰς διατυπώσεις καὶ διατάξεις εἰς ἃς τὰ πλοῖα, τὸ πλήρωμα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν, συμφωνεῖται ὅτι δὲν θέλει παραχωρηθῇ εἰς τὰ ἐθνικὰ πλοῖα οὐδὲν πλεονέκτημα καὶ οὐδεμία εὐκολία, ἥτις δὲν θὰ παρεχωρεῖτο ὡσαύτως εἰς τὰ τοῦ ἑτέρου Κράτους.

3) Πᾶν πλεονέκτημα καὶ πᾶσα εὐκολία, ἥτις θὰ παρεχωρεῖτο ἐν μιᾷ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων εἰς τρίτην Δύναμιν ὑφ' ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, θέλει παραχωρηθῇ συνάμα καὶ ἄνευ περιορισμοῦ εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

4) Ἐξαιροῦνται ἐν τούτοις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀκτοπλοΐαν καὶ τὰς εὐνοίας ἃς τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο Κράτος ἐχορήγησεν ἢ θέλει χορηγήσει εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὴν ἐθνικὴν ἁλιείαν καὶ τὰ προϊόντα αὐτῆς.

Ἄρθρον 9.

1) Ἡ ἐθνικότης τῶν πλοίων θὰ γίνεται δεκτὴ ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων καὶ πιστοποιητικῶν τῶν πρὸς τοῦτο ἐκδοθέντων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῆς οἰκείας

Etats respectifs, conformément aux lois et réglements de chaque pays.

2) Les certificats de jaugeage, délivrés par l'une des Parties contractantes seront reconnus par l'autre Partie, conformément à l'arrangement spécial conclu entre la Norvège et la Grèce le 12)24 mai 1894.

Article 10.

1) Les Parties contractantes s'accordent réciproquement la faculté d'entretenir des Consuls Généraux, Consuls et Vice—Consuls dans tous les ports et places commerciales de l'autre Partie où le droit de nommer des représentants consulaires a été accordé à une tierce Puissance.

2) Les représentants consulaires nommés par l'une des Parties contractantes, bénéficieront sur le territoire de l'autre Partie, sous réserve de réciprocité, des privilèges, droits et immunités dont jouissent ou pourront jouir par la suite les représentants consulaires du même grade et de la même catégorie d'une tierce Puissance.

Article 11.

Sauf stipulations contraires de la présente Convention, les deux Parties Contractantes se garantissent réciproquement en tout ce qui concerne les diverses formalités, administratives ou autres, rendues nécessaires par l'application des dispositions de la présente Convention le traitement de la nation la plus favorisée.

Article 12.

Les dispositions de la présente Convention relatives au traitement de la nation la plus favorisée ne pourront être invoquées en ce qui concerne les faveurs accordées ou qui pourront être accordées par la suite à des Etats limitrophes, en vue de faciliter le trafic frontière local.

De même les stipulations de la présente Convention ne sont pas applicables aux concessions spéciales accordées ou qui pourraient être accordées par la Norvège à la Suède, au Danemark et à l'Islande.

Article 13.

Les dispositions de la présente Convention ne s' appliquent pas à Svalbard (Spitsberg).

Article 14.

Les deux Parties contractantes conviennent de soumettre à l'arbitrage tout différend relatif à l'interprétation ou l'application des dispositions de la présente Convention qui pourrait s'élever entre elles et n'aurait pu être résolue par la voie diplomatique

Les différends ainsi soumis à l'arbitrage seront réglés par la Cour Permanente de justice Internationale instituée par le Protocole du 16 décendre 1920

Article 15

La présente Convention sera ratifiée pour la Grèce par le Président de la République après approbation du Parlement hellénique et pour la Norvège par Sa Majesté le Roi de Norvège avec l'approbation du Storting. Les ratifications en seront échangées aussitôt que faire se pourra.

Elle entrera en vigueur quinze jours après l'échange des ratifications et restera exécutoire pendant une année à partir de la date de sa mise en vigueur, et ensuite jusqu'à l'expiration d'un délai de trois mois à compter du jour de sa dénonciation par l'une Parties contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont

χώρας συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους καὶ διατάξεις ἑκάστης χώρας.

2) Τὰ πιστοποιητικὰ καταμετρήσεως τὰ ὑφ' ἑνὸς ἐκ τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἐκδοθέντα, θ' ἀναγνωρίζωνται ὑπὸ τοῦ ἄλλου μέρους συμφώνως πρὸς τὴν εἰδικὴν συμφωνίαν τὴν συνομολογηθεῖσαν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Νορβηγίας τῇ 12)24 Μαΐου 1894.

Ἄρθρον 10.

1) Τὰ συμβαλλόμενα μέρη θὰ ἔχωσιν ἀμοιβαίως τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωσι Γενικοὺς Προξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους εἰς πάντας τοὺς λιμένας καὶ ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ ἑτέρου Μέρους, ἐν οἷς δικαίωμα διορισμοῦ Προξενικῶν ἀντιπροσώπων παρεχωρήθη εἰς τρίτην Δύναμιν.

2) Οἱ ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν διοριζόμενοι Προξενικοὶ ἀντιπρόσωποι θέλουσιν ἀπολαύει ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἀμοιβαιότητος, τῶν πλεονεκτημάτων, δικαιωμάτων καὶ ἀσυδοσιῶν ὧν ἀπολαύουσιν ἢ θέλουσιν ἀπολαύει οἱ Προξενικοὶ ἀντιπρόσωποι πάσης ἄλλης Δυνάμεως.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαιρέσει ἀντιθέτων διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἕκαστον τῶν δύο συμβαλλομένων Μερῶν παραχωρεῖ ἀμοιβαίως εἰς τὸ ἕτερον, ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαφόρους διατυπώσεις, διοικητικὰς ἢ ἄλλας, ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὴν ρήτραν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

Ἄρθρον 12.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν ρήτραν τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους δὲν θὰ ἐφαρμόζωνται ὅσον ἀφορᾷ τὰς χορηγουμένας ἢ δυνατὸν νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον εὐνοίας εἰς τὰ ὅμορα κράτη πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ παραμεθορίου ἐμπορίου.

Ὡσαύτως αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζονται ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰδικὰς παραχωρήσεις αἵτινες ἐχορηγήθησαν ἢ δύνανται νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τῆς Νορβηγίας εἰς τὴν Σουηδίαν, Δανίαν καὶ Ἰσλανδίαν.

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζονται εἰς Σβάλμπαρδ (Σπιτσμπέρκ).

Ἄρθρον 14.

Τὰ δύο συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσι νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς διαιτησίαν πᾶσαν ἀφορῶσαν τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως διαφορὰν ἥτις ἤθελεν ἀναφυῇ μεταξὺ αὐτῶν καὶ δὲν ἤθελε λυθῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ.

Αἱ οὕτως ὑποβαλλόμεναι εἰς τὴν διαιτησίαν διαφοραὶ θέλουσι λυθῇ ὑπὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης τοῦ ἱδρυθέντος διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 16 Δεκεμβρίου 1920.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει κυρωθῇ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, καὶ διὰ τὴν Νορβηγίαν ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Νορβηγίας μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Storting. Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσιν ἀνταλλαγῇ τὸ ταχύτερον.

Ἡ Σύμβασις θέλει ἀρχίσει ἰσχύουσα δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ θέλει παραμείνει ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀκολούθως δὲ μέχρι παρελεύσεως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταγγελίας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ οἰκεῖοι πληρεξούσιοι

signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Athènes, en double expédition, le 29 juin 1927.

(S) A. MICHALACOPOULOS (S) IRGENS.

PROTOCOLE FINAL

A l'occasion de la signature à la date d'aujourd'hui de la Convention de Commerce et de Navigation entre la Grèce et la Norvège les Soussignés Plénipotentiaires sont convenus de ce qui suit :

1o Le Gouvernement Norvégien s'engage à ne pas soumettre les raisins secs de Corinthe noirs et blonds (dits Saltanine), sans grain, à un droit d'entrée supérieur à 8 ore par kilogramme.

2o Le Gouvernement Hellénique s'engage à ne pas soumettre les articles énumérés ci-dessus à leur importation en Grèce à des droits supérieurs à ceux y indiqués, à savoir :

Classes Alinéa		Unites	Droits en dr. métalliques
159, d. 2	Azotate de soude (nitre du Chili) et nitrate de chaux	100 kg.	exempt.
3, b. 2	Margarit	100 »	50
168, d.	Oxyde de zinc et blanc de titane	100 »	5
4, g.	Morue salée et morue séchée (stockfich)	100 »	4

3o) Le Gouvernement Hellénique déclare que les poissons norvégiens nommés «brisling» ou «sild» de l'espèce «clupea spratus» et «clupea harengus» à l'huile ou à la tomate, sans têtes en emballages hermétiques, sont assimilés aux sardines et classés sous la position suivante du tarif hellénique actuellement en vigueur :

CATEGORIE A.

Classe 4 : Produits alimentaires de pêche :

e) Sardines et similaires, conservées de toutes manières en boites sans réduction de tare pour les récipients immédiats.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le present Protocole comme partie intégrante de la Convention.

Athènes, le 29 Juin 1927.

(S) A. MICHALACOPOULOS (S) IRGENS

ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τῇ 28 Ἰουνίου 1927.

(Τ. Σ.) ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(Τ. Σ.) IRGENS

ΤΕΛΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Συμβάσεως Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Νορβηγίας οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς :

1) Ἡ Νορβηγικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ μὴ ὑποβάλλῃ τὴν Κορινθιακὴν Σταφίδα μέλαιναν καὶ ξανθὴν (Σαλτανίναν) ἄνευ σπόρου, εἰς εἰσαγωγικὸν δασμὸν ἀνώτερον τῶν 8 ὅρε κατὰ χιλιόγραμμον.

2) Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ μὴ ὑποβάλλῃ τὰ κάτωθι ἀναγεγραμμένα εἴδη κατὰ τὴν εἰσαγωγήν των ἐν Ἑλλάδι εἰς τέλη ἀνώτερα ἐκείνων ἅτινα ἀναγράφονται, ἤτοι :

Κλάσις		ΜΟΝΑΣ	Δασμὸς εἰς δρ. μεταλλικὰς
159, δ. 2	Νιτρικὸν Νάτριον (Νίτρον Χιλῆς) καὶ Νιτρικὸν ἀσβέστιον	100 χιλ.	ἀτελὲς
3, β. 2	Μαργαρὶτ (στερεοποιημένον ἰχθυέλαιον)	100 »	50
168, δ.	Ὀξίδιον ψευδαργύρου καὶ λευκὸν τοῦ τιτανίου	100 »	5
4 η	Βακαλάος ἡλατισμένος ἢ ἀπεξηραμένος (Στοκφίς)	100 »	4

3) Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι οἱ Νορβηγικοὶ ἰχθῦς ὀνομαζόμενοι «μπρίσλιγκ» ἢ «σίλδ» τοῦ εἴδους «clupea spratus» ἢ «clupea harengus» μετ' ἐλαίου ἢ ντομάτας ἄνευ κεφαλῆς ἐν ἑρμητικῇ συσκευασίᾳ ἀφομοιοῦνται πρὸς τὰς σαρδέλλας καὶ κατατάσσονται εἰς τὴν ἀκόλουθον κλάσιν τοῦ ἐν ἰσχύι ἑλληνικοῦ δασμολογίου :

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α.

Κλάσις 4 : Ἁλιείας βρώσιμα προϊόντα

ε') Σαρδέλλαι καὶ παρεμφερῆ ἰχθυρὰ ὁπωσδήποτε διατηρούμενα ἐν κυτίοις ἄνευ ἀφαιρέσεως ἀποβάρου διὰ τὰ ἄμεσα δοχεῖα.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ οἰκεῖοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, ὡς ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1927.

(Τ.Σ.) Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(Τ. Σ.) IRGENS

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 τοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποβάρου (ἀποσταθμίσεως ἢ τάρας) τῶν ἐμπορευμάτων κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 κατὰ τὸν νόμον 711 τῆς 20 Μαρτίου 1916, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 καὶ μετὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποβάρου (ἀποσταθμίσεως ἢ τάρας) τῶν ἐμπορευμάτων καὶ εἰδικῆς δασμολογήσεως τῶν δοχείων αὐτῶν» τῆς 8 Ἰανουαρίου 1926 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἐξαιρέσει τῶν ξυλίνων βαρελίων καὶ κιβωτίων τῶν ἐμπεριεχόντων ἰχθῦς ἁλιπάστους ἐν γένει ἢ ἐν πάγῳ διατετηρημένους δι' ἃ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 9 παρ. 1 ἐδάφ. 9 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος, καίτοι ὁ δασμὸς τοῦ περιεχομένου ἐμπορεύματος εἶναι κάτω τῶν 10 μεταλλικῶν δραχμῶν κατὰ 100 χιλιόγραμμα».

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 21 Ἰουνίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Α. Μυλωνᾶς

(4)

Περὶ χορηγίας ἄλατος βιομ. χρήσεως εἰς βιομηχάνους Κιαπέκον, Καράκωσταν καὶ Λινάρδον 30.000 χιλιογρ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου», καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσι τριάκοντα χιλιάδες (30.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τοὺς ἐν Χαλκίδι βιομηχάνους Κιαπέκον, Καράκωστα καὶ Λινάρδον, διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα πέντε (35) λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Κοπανᾶ, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1/4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 21 Ἰουνίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Α. Μυλωνᾶς

(5)

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΨΟΗ' τοῦ 1912 ἐπιβαλλομένου τέλους ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἀγωγῶν ὁσάκις αὕτη εἶνε ἀνωτέρα τῶν 10.000 δραχμῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 10 παρ. 1 καὶ 7 παρ. 4 τοῦ νόμου ΓΨΟΝ' τῆς 3 Ἰανουαρίου 1912 «περὶ δικαστικῶν ἐνσήμων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΓΨΟΗ' τέλος (δικαστικὸν ἔνσημον) εἰσπράττεται διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς ὑπὸ τὸ οἰκεῖον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῷ γραμματίῳ δέον νὰ σημειῶται ἐπακριβῶς τὸ ὄνομα τοῦ ἐνάγοντος καὶ τοῦ ἐναγομένου, ὡς καὶ τὸ Δικαστήριον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐγείρεται ἡ ἀγωγή, προσέτι δὲ ἡ χρονολογία τῆς ἀγωγῆς καὶ ἡ εἰς δραχμὰς ἀξία τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγωγῆς, λογιζομένη κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἐγείρων ἀγωγήν, τὸ δικόγραφον τῆς ὁποίας ὑπόκειται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου, ὀφείλει μέχρι τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ καταβάλῃ ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς συζητήσεως τὸ ἀνάλογον τέλος εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ νὰ λάβῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον παραλαβῆς ἐκδιδόμενον παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρον ἀπαράδεκτον λαμβάνεται ὑπ' ὄψει κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης, ἀλλ' αἴρεται καὶ διὰ μεταγενεστέρας καταβολῆς τοῦ τέλους, ἐφόσον δὲν ἐπῆλθεν ὁριστικὴ ἀπόφασις ἢ κεκτημένον ἄλλο δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου διαδίκου.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης τριμηνίας οἱ ταμίαι συντάσσουσι κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων παραλαβῆς, τὸ ὄνομα τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων διαδίκων, τὸ ποσὸν τῆς ἀγωγῆς καὶ τὸ εἰσπραχθὲν τέλος, ἣν κατάστασιν ὑποβάλλουσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν 3, Τμῆμα Β').

Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 9 ἕως 15 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 27 Φεβρουαρίου 1912, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΓΨΟΗ' (ἀριθ. 3978) τῆς 7 Ἰανουαρίου 1912, περὶ δικαστικῶν ἐνσήμων καὶ τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1928 Διάταγμα περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΨΟΗ' τοῦ 1912 ἐπιβαλλομένου τέλους ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἀγωγῶν ὁσάκις αὕτη εἶνε ἀνωτέρα τῶν 10.000 δραχμῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Π. Πετρίδης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαρῆς

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.